U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Kaniové a soudců JUDr. Lenky Matyášové a JUDr. Radana Malíka v právní věci žalobkyně: **Odborová organizace pracovníků správ památkových objektů při Národním památkovém ústavu**, IČ: 26991934, se sídlem Bouzov 8, proti žalovanému **Ministerstvu práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 1, Praha 2, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 3. 2008, č. j. 2008/13600 - 54, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 22. 12. 2009, č. j. 6 Ca 138/2008 - 45, o návrhu žalobkyně na určení lhůty k provedení procesního úkonu,

takto:

I. Návrh **se zamítá.**

II. Žalobkyně **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Návrhem doručeným Nejvyššímu správnímu soudu dne 6. 6. 2011 se žalobkyně (dále též navrhovatelka) domáhala určení lhůty k provedení procesního úkonu dle § 174a zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích. V návrhu předně poukázala na to, že již před více než rokem podal žalovaný kasační stížnost proti v záhlaví označenému rozsudku městského soudu a že tato stížnost dosud nebyla předána Nejvyššímu správnímu soudu k vyřízení. Navrhovatelka dále uvedla, že má za to, že návrhem podle § 174a zákona o soudech a soudcích se nelze domáhat určení lhůty k provedení úkonu *„postoupení spisu městským soudem Nejvyššímu správnímu soudu k vyřízení“* a že je tedy v průtahu Nejvyšší správní soud bez ohledu na míru svého skutečného zavinění průtahů. Navrhla proto vydání následujícího usnesení: *„Nejvyššímu správnímu soudu se přikazuje, aby ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí rozhodl o kasační stížnosti žalovaného Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 4. 2. 2010 proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 22. 12. 2009, č. j. 6 Ca 138/2008 - 45.“*

[2] Návrh na určení lhůty k provedení procesního úkonu není důvodný.

[3] Nejvyšší správní soud považuje nejprve za vhodné v obecné rovině vyjasnit, jak může postupovat účastník řízení v případě, že se domnívá, že krajský soud je v průtahu s postoupením kasační stížnosti k vyřízení Nejvyššímu správnímu soudu. Navrhovatelka totiž uvedla, že se nelze domáhat určení lhůty k provedení úkonu postoupení spisu Nejvyššímu správnímu soudu návrhem podle § 174a zákona o soudech a soudcích a že se z tohoto důvodu domáhá přímo určení lhůty k vydání rozhodnutí o kasační stížnosti. S výchozí premisou navrhovatelčiny úvahy však nelze souhlasit. Ustanovení § 174a uvedeného zákona stanoví, že *„[M]á-li účastník nebo ten, kdo je stranou řízení, za to, že v tomto řízení dochází k průtahům, může podat návrh soudu, aby určil lhůtu pro provedení procesního úkonu, u kterého podle jeho názoru dochází k průtahům v řízení.*“ Krajský soud, proti jehož rozhodnutí je kasační stížnost podána, má povinnost v počáteční fázi řízení o kasační stížnosti provést úkony stanovené v § 108 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), tj. zejména ověřit, zda nemá kasační stížnost vady, pokusit se o jejich odstranění, atd. Poté je jeho povinností předložit kasační stížnost se spisy Nejvyššímu správnímu soudu (za předpokladu, že nebylo řízení zastaveno např. pro zpětvzetí kasační stížnosti). Úkony podle § 108 s. ř. s. jsou přitom rovněž úkony, u kterých může docházet k průtahům ve smyslu § 174a zákona o soudech a soudcích, a tak Nejvyšší správní soud nevidí žádný důvod, proč by se účastník řízení nemohl domáhat určení lhůty k jejich provedení.

[4] Navrhovatelka se tedy mýlí, jestliže uvádí, že se nemůže domáhat určení lhůty městskému soudu k postoupení věci Nejvyššímu správnímu soudu. Na místě bylo podat takto formulovaný návrh k městskému soudu, nikoliv domáhat se určení lhůty k vydání rozhodnutí Nejvyšším správním soudem, kterému by nemohlo být vyhověno už jen z toho důvodu, že Nejvyšší správní soud dosud spis městského soudu neměl k dispozici a nemohl tak z objektivních důvodů ve věci činit žádné úkony.

[5] Ještě než Nejvyšší správní soud přistoupil k výzvě navrhovatelky k opravě návrhu v uvedeném duchu a k jeho případnému následnému zaslání městskému soudu k postupu dle § 174a odst. 3 zákona o soudech a soudcích, ověřil telefonicky u městského soudu, zda eviduje kasační stížnost ve věci vedené pod sp. zn. 6 Ca 138/2008. Dne 10. 6. 2011 bylo v reakci na tento dotaz soudkyní JUDr. N. T. sděleno, že spis již byl postoupen Nejvyššímu správnímu soudu. K prodlení v předložení spisu k rozhodnutí o kasační stížnosti došlo v důsledku toho, že spis byl nedopatřením založen v jiném soudním spise.

[6] Dne 17. 6. 2011 Nejvyšší správní soud obdržel v předmětné věci kasační stížnost spolu se spisovým materiálem. Věc je u zdejšího soudu nyní vedena pod sp. zn. 9 As 75/2011.

[7] Nejvyšší správní soud proto dospěl k závěru, že procesní úkon, u kterého jsou v návrhu namítány průtahy v řízení (tedy postoupení spisu Nejvyššímu správnímu soudu) již byl učiněn. Podle § 174a odst. 7 zákona o soudech a soudcích se v takovém případě návrh zamítne. Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 174a odst. 8 zákona o soudech a soudcích, dle kterého stát hradí náklady řízení o návrhu na určení lhůty jen tehdy, je-li návrh uznán jako oprávněný. K tomu v projednávané věci nedošlo, proto soud rozhodl tak, že žalobkyně nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 21. června 2011

JUDr. Lenka Kaniová
předsedkyně senátu